

Núm. de Causa: 4400106/2013
Núm. de Rotlle: TSJP-0000020/16

SENTÈNCIA 39-2016

PARTS:

Recorrent: Sr. SCG
Advocat: Sra. MBT

Recorregut: Mgfc. Ministeri Fiscal

Recorregut: Sr. CAG
Advocat: Sr. XLH

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, divuit de juliol de dos mil setze.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 23 de març de 2016 dictada pel M.I. Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major de lesions doloses, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 23 de maig de 2016 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que hem de condemnar i condemnem SCG i JRM, com autors d'un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació, de tractament mèdic posterior per a la seva curació tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de SIS (6) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A L'ABONAMENT DE LA RESPONSABILITAT CIVIL EN EL TERMINI DE DOS (2) ANYS I AMB UN TERMINI DE SUSPENSIÓ DE LA CONDEMNNA DE QUATRE (4) ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos honoraris d'Advocat de l'acusació particular, a acreditar en període d'execució de sentència.

I en concepte de responsabilitat civil, SCG i JRM solidàriament, indemnitzaran a:

- La CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en l'import de DOS MIL CENT SEIXANTA-VUIT EUROS AMB NORANTA-UN CÈNTIMS (2.168,91 €) .

- CAG en l'import de CINC MIL TRES-CENTS QUARANTA-DOS EUROS AMB SEIXANTA CÈNTIMS (5.342,60 €).”

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats: *“Són fets provats i així es declara, que en data 25 de març del 2012, vers les 03.30 hores, CAG sortia, amb la seva esposa MDH, del pub F. de S.*

Es dirigiren seguidament, vers l'aparcament comunal on tenien el seu vehicle marca X model X matrícula (E) XXX-XXXX estacionat, quan s'adonaren que un dels ocupants del vehicle X model X matrícula AND. D-XXXX, estacionat en paral·lel al seu, donava amb la porta del vehicle, un cop al d'ells.

CAG els cridà aleshores l'atenció, iniciant-se una discussió en el decurs de la qual els processats SCG – propietari del vehicle D-XXXX indicat – i el processat JRM – amic de SCG amb el qual es trobava la matinada dels fets - donaren cadascun un violent cop de puny a la cara de CAG, produint-li fractures múltiples complexes de mur anterior i lateral del si maxil·lar dret, fractura del sòl de l'òrbita dreta amb mínima herniació de greix orbitari i fractura de paret lateral de l'òrbita dreta, enfisema orbitari dret i fractura de mur lateral i inferior del si maxil·lar esquerre, precisant

d'antibioticoteràpia i repòs relatiu per a aconseguir la consolidació de les fractures.

El temps mig de curació de les lesions com les indicades és de 45-50 dies, havent estat CAG, 33 dies de baixa medico laboral, no existint incapacitat funcional, ni perjudici de lleure ni estètic derivat de les mateixes havent estat el perjudici dolorós valorat en 2-2,5/7.

El perjudicat ha reclamat pels perjudicis sofert a l'igual que la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per les prestacions abonades al perjudicat.”

III.- RESULTANT: que interposa recurs d'apel·lació la defensa de SCG. Sol·licita la revocació de la dita sentència en el sentit d'absoldre el seu defensat del delictes major de lesions doloses, previst i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, atès que el Tribunal *a quo* ha fet una incorrecta valoració del conjunt d'al·legacions i proves obrant en autes.

Observa que, si bé és cert que el seu defensat era present quan es van produir els fets d'autes, no va ser ell qui donà un cop de puny a la cara del Sr. CAG tal i com indica la sentència, ja que es trobava en un fort estat embriac. Així, davant les acusacions del perjudicat i de la seva esposa, tenim les declaracions dels propis processats i dels testimonis Sres. LJ i ENM que, en fase d'instrucció, van manifestar que SCG no va participar en la baralla, essent una altra persona qui ho feu, existint doncs el dubte raonable sobre l'autoria de dits fets, circumstància que hauria de comportar l'absolució del seu defensat.

A l'ensem, SCG no hauria pogut agredir a ningú ja que aquell dia no podia ni aguantar-se de peu i tampoc té antecedents penals computables per aquesta causa a Andorra.

IV.- RESULTANT: que la defensa del Sr. CAG, actuant com acusació particular en la present causa, s'oposa al recurs formulat per l'adversa en base, principalment, als següents motius, tot demanant la confirmació de la sentència recorreguda i la condemna de SCG al pagament de les costes processals d'aquesta instància, incloent els honoraris d'advocat:

- En la causa s'ha practicat prova suficient per acreditar la responsabilitat directa de SCG en els fets d'autes i que, en mèrits de l'article 160 del Codi de Procediment Penal, el Tribunal *aquo* té la facultat de valorar lliurement dita prova.

- Les manifestacions inculpatòries de la Sra. MDH van ser fetes amb absoluta seguretat i el Sr. CAG va identificar a SCG –sense que el conegués prèviament– des d'un primer moment fins al final, essent inversemblant que

aital identificació es pogués fer d'una persona que es trobava vomitant de cap al terra i no podia ni mirar el què estava succeint. Afegeix que el fet no controvertit de que el dia dels fets el perjudicat avisés als encausats que els denunciaria i que ja havia pres la seva matrícula denota que tenia clar l'autoria de l'agressió.

V.- RESULTANT: que el Mgfc. Ministeri Fiscal també s'oposa al recurs formulat per SCG, tot manifestant que el Tribunal de Corts ja va fer una justa apreciació de la prova practicada i ha dictat sentència ajustada a dret i als fets jutjats, existint doncs prova de càrrec suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència de l'ara recurrent.

Observa, a més, que el condemnat JRM també negà els fets d'autores des d'un inici però, en canvi, no ha formulat recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la representació lletrada de SCG al·lega que el Tribunal de Corts no ha valorat correctament la prova en considerar a l'acusat autor d'un delictes major de lesions, ja que aquest ha negat sempre l'autoria, la testimoni ENM ha corroborat la seva versió i es tracta d'una versió contradictòria amb la del lesionat i la seva esposa MDH.

Per la resolució de la impugnació plantejada hem de partir de que, encara que el recurs d'apel·lació té caràcter ordinari, i pot dur-se a terme una nova valoració de la prova practicada en la instància, la transcendental importància que en la ponderació de les proves personals té la percepció directa pel Tribunal de Corts de les diferents declaracions de les parts i dels testimonis, així com la inexistència de proves taxades o de regles que determinin el valor cert que s'hagi de donar a cada prova, fan que la revisió, tractant-se precisament d'aquesta mena de proves de caràcter subjectiu, estigui limitada a examinar –pel que fa al seu origen– la seva validesa i la regularitat processal; i a verificar únicament, respecte de la seva valoració, si les conclusions que el Tribunal de Corts ha obtingut resulten congruents amb els resultats probatoris i si s'ajusten als criteris generals de raonament lògic, en concordança amb les regles d'experiència comunament admeses.

En conseqüència, en aquesta nova instància i sense haver presenciat personalment la prova, només cabria apartar-se de la valoració que de la mateixa va fer el Tribunal de Corts que va presenciar-la, si hagués declarat com a provat, basant-se en aquesta, quelcom diferent del que realment va dir el declarant que no pugui deduir-se de cap altre medi probatori; si la valoració de la declaració condueix a un resultat il·lògic o absurd; i, de manera excepcional, si concorren altres circumstàncies de les quals es

desprengués de forma inequívoca i objectiva la falsedat d'un testimoni acollit com a cert, o la certesa d'un que no hagi estat tingut en compte pel jutjador.

Cap de les circumstàncies que ens permetrien apartar-nos de la valoració de la prova que ha fet el Tribunal de Corts concorre en el cas enjudiciat.

Així el Tribunal de Corts, per considerar que SCG va ser un dels autors de les lesions patides per CAG, va disposar de les declaracions d'aquest i de la seva esposa MDH, els quals des del primer moment el van reconèixer sense dubtes com la persona que va donar el segon cop de puny a en CAG, ratificant tots dos la identificació fotogràfica realitzada davant el Servei de Policia en el acte del judici, on el van tornar a reconèixer.

No es constata ni s'al·lega l'existència en ambdós testimonis de motius espuris per atribuir falsament al recurrent d'haver sigut autor de l'agressió; els seus testimonis compten amb elements perifèrics que els corroboren, donant-hi versemblança a les seves versions. Així, el recurrent era titular del vehicle –la matrícula del qual va ser anotada per en CAG– mitjançant el qual els agressors van abandonar el lloc dels fets, el recurrent va admetre tenir estacionat el seu vehicle al lloc dels fets i en la data i hora en que es van produir, així com haver sentit que es produïa un altercat. Finalment, hi ha hagut persistència en les seves declaracions sense incórrer en contradiccions.

Les declaracions de MDH i CAG han sigut raonablement valorades seguint els paràmetres jurisprudencialment fixats i constitueixen, per tant, prova de càrrec apta i suficient per a fonamentar la condemna del recurrent.

És cert que les declaracions de CAG i MDH són contradictòries amb les de SCG i ENM, però la major credibilitat que el Tribunal de Corts ha atorgat als primers no significa que hi hagi hagut un error de valoració, ja que davant de versions contradictòries l'òrgan d'enjudiciament, després de sentir-les amb immediatesa, pot donar més credibilitat a una d'elles, que és el que ha succeït en aquest cas i, com que ni s'al·lega ni la Sala adverteix que existeixi cap element que evidenciï de forma objectiva que els fets van succeir de forma diferent, s'ha de confirmar la valoració probatòria efectuada en la primera instància i descartar, per tant, que l'estat d'embriaguesa del recurrent l'impedís agredir en CAG.

S'ha de tenir en compte també que el Tribunal de Corts va apreciar contradiccions en les declaracions d'ENM i LJ sobre qui va acompanyar en SCG al vehicle des de la discoteca i sobre el lloc que aquest ocupava i que el mateix, davant de la Policia i en fase d'instrucció, va declarar que ENM l'acompanyà al vehicle per a després dir al judici que no ho recordava i que

pensava que estava sol. Dites contradiccions reforcen la major credibilitat atorgada al lesionat i a la seva esposa.

El recurs, per tot el què s'ha esposat, es desestima.

II.- CONSIDERANT: que s'imposa a la part recurrent les costes processals causades en aquesta apel·lació, incloent els honoraris d'advocat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.-Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada de SCG.

2.-Confirmar íntegrament la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 23 de març de 2016.

3.-Condemnar al recurrent SCG al pagament de les despeses processades en segona instància, incloent els honoraris d'advocat.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M. I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.